

М. В. Ващишин

Бобикевич Остап Олексійович

БОБИКЕВИЧ Остап Олексійович (псевд. - Тирса Орест; 04. 09. 1889, с. Слобода, нині Долин. р-ну Івано-Фр. обл. - 19. 07. 1970, Мюнхен) - піаніст, композитор, музичний критик, громадський діяч. Син [О.-Ф. Бобикевича](#), небіж О. Нижанківського. Закін. Стрий. гімназію (1908), студії у Відні (1912). За фахом інженер. Гри на фортепіано навч. у проф. Левінського (Стрий) та у Відні (1908-12). У 20-х рр. працював у Львові як держ. урядовець при Дирекції лісів. Одночасно акомпанував на концертах Стрий. (диригент О. Нижанківський) і Львів. (диригент М. Волошин) «Боянів», на укр. концертах у Відні та Львові. Акомпанував також Р. Любинецькому; зі скрипалем Є. Перфецьким та співаком М. Маслюком гастролювали містами Галичини. Перші муз. твори почав писати 1920 (супровід до твору Т. Шевченка «Гамалія», 1922 - романс «Червоні маки» на слова В. Щурата). Польс. влада перевела Б. до центр. Польщі, працював інж. лісництва. Брав уроки композиції у проф. Варшав. консерваторії Б. Рутковського. У 30-40-х рр. виступав у Львові та Перемишлі з автор. концертами (з участю групи «Богема») і як піаніст-виконавець. 1942 у Львові відбувся автор. вечір пісень Б. Від 1944 - на еміграції у Мюнхені, де працював доцент, деканом, проф. Укр. тех.-госп. інституту. 1964 - автор. концерт у Мюнхені. Альбом сольних пісень «Pieśni moje...» (Warszawa, 1937, zes. 1-2) опубл. під псевд., містить муз. твори на слова польс. поетів П. Тетмаєра, А. Васьковського, Л. Стаффа та власні. Видав 1-у зб. «Пісні сольові з акомпаньяментом фортеп'яну» (Мюнхен, 1954), де вмістив 15 солоспівів та хорів з фортепіано. Співавтор музики та обробки зб. «Співаник УПА» (Регенсбург, 1950). Твори Б. виконувалися у Німеччині, США та

Канаді; серед виконавців – Г. Коваль, К. Чічка-Андрієнко, Р. Любинецький, Й. Гошуляк, М. Сабат-Свірська. Рукописи Б. зберігаються в Укр.-канад. архіві та музеї в Едмонтоні, фонограми пісень – у фондах Муз.-мемор. музею С. Крушельницької (Львів).

Основні твори

солоспіви з фортепіано – «Любіть Україну», «На могилі Шевченка» (слова В. Сосюри), «Чого мені тяжко», «Думи мої» (слова Т. Шевченка), «Айстри» (слова Н. Кибальчич), «О воленько», «Летється море», «Коли б я мала», «Цвітуть квітки» (слова Б. Лепкого), «Я не буду самотнім блукати», «Лебеді плавають», «У вигнанні дні течуть», «Нехай сніги лежать» (слова Олександра Олесь), «Ох, розкрилися троянди червоні», «Як я умру», «Останні квіти» (слова Лесі Українки), «Ще ласкавіше у полях вечірне сонце грає» та «Не йди доріжкою» (слова М. Філянського), «Так часто сниться» (слова І. Наріжної); твори для фортепіано – «Українська рапсодія», «Балада», «Жалібний марш», прелюдії та ін.

Основні праці

Мої спомини. Стрийщина: Істор.-мемуар. зб. Т. 2. Нью-Йорк, 1990.

Рекомендована література

- 1. Автобіографія О. Бобикевича (1965) // Бандура. 1992. № 39-40;**
- 2. Гошуляк Й. Листи О. Бобикевича до Й. Гошуляка 1964 р. // Й свого не цурайтесь: Спогади, листування, матеріали. Л., 1995;**
- 3. Медведик П. Остап Бобикевич // Зап. НТШ. 1996. Т. 232;**
- 4. Шарко Б. Композитор О. Бобикевич // Новий шлях. 1996, 6-13 січ.;**
- 5. Ващишин М. Остап Бобикевич: Публіцист. нарис. Л., 2003.**

Бібліографічний опис:

Бобикевич Остап Олексійович / М. В. Ващишин // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. - К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2004. - Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-35590>. - Останнє поновлення : 1 січ. 2023.

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).